

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 71.

W B SRZODE DNIA 5. WRZEŚNIA 1798.

Z Wiednia d. 29. Sierpnia.

Cesarsko | Rosyyski feldmarszałek Xzę Repnin przybył tu d. 23 t. m.

Arcy Xzę Karol wyjechał d. 22 t. m. na obezrzenie rozłożonych w Czechach obozów do ćwiczeń. — Feldmarszałek Xzę Repnin przejeżdżając przez Pragę, iadł d. 20 u Arcy Xcia Karola obiad.

Z Londynu d. 14 Sierpnia.

Od floty naszej na szrodziemnym morzu pod admirałem Nelson nie nadeszły dotąd żadne urzędowe rapporta. Dzisieysza dworska gazeta donosi tylko o zabranii Francuzkiego korsarza l'Heureux od 16 armat i 112 ludzi przez kapitana Pelew.

Flotta kupiecka z zachodnich Indyy około 200 zagłow wynosząca, przybyła szczęśliwie do naszych portów. Przywiezione za niey 4000 listów zostały zaraz pocztą rozestane. Konwoy z Jamayki składa się z 145, a z wysp Leeward z 74 okrętów.

W izbie reprezentantów północney

Ameryki postanowiono, iż 4 regimenta piechoty podług terażnieyszego etatu ustanowione, każdy 10 kompaniami po 60 ludzi powiększone będą, i prezydent umocowany być ma do pomnożenia terażnieyszego etatu woiebnego 8 regimentami piechoty, a 6 szwadronami iazdy, wczasie zatargów między ziednoczonymi stanami i Francuzką rzeząpospolitą trwających. — Żołd żołnierzy i officyerów ma być powiększony. — F. Harper skłonił izbę, iż zamiast 12 tylko 8 regimentów do etatu woiebnego przydanych będzie, a gdy równość zachodziła kresek, rozwiązał ją mowca izby na 8. P. Harper zdał rapport o urządzeniu skarbowego, woiebnego i morskiego wydziałów. Senat kazał przynieść akt do ukarania niektórych występ-ków przeciw ziednoczonym stanom. W akcie tym postanowione będzie, iż ktokolwiek przez porady, mowy albo pisma przedsięwziętym od rządu szrodkiem, lub wykonaniu iakiey ustawy będzie się przeciwiał, albo do buntu zachęcał, podpadnie

5000 dolarow i 6 miesięcznego więzienia karze. Ktokolwiek zaś osoby prawodawstwa, lub prezydenta i wykonawczą władzę, lub sądowe osoby ustnie lub na piśmie obrazi, podmawiając obywateli, że ich środki przeciwne są konstytucyi, wolności lub dobru ludu, będzie 2000 dolarow i 2 letnim więzieniem ukarany. Akt ten wzniecił długie i żywe spory: P. Livingston chciał aby zaraz był odrzucony; ale przecie odesłano go dla nowego roztrząśnienia do komisji. P. Allen żądał, aby wyznaczono komisją do roztrząśnienia terażniejszych związków między zjednoczonymi stanami i rządząpospolitą Francuzką.

Podług wiadomości z Filadelfii d. 9 t. m. zabrała Amerykańska szalupa pod kapitanem Decatun Francuzkiego korsarza od 12 armat i 70 ludzi, który przed 18 dniami z kapu Francuzkiego wyszedł, i pod Amerykańskimi brzegami 2 okręty, jeden Angielski, a drugi z Filadelfii do Liworpól przeznaczony zabrał i 1 Amerykański obrał. Francuzki korsarz rozumiejąc się być w wodach Amerykańskich niebezpiecznym, wziął Amerykańską szalupę za Angielski okręt. Ciekawi teraz jesteśmy jak rząd względem tego zaboru da wyrok, gdyż uważać go należy jako prawdziwe rozpoczęcie nieprzyjacielskich kroków.

Krążąca przed Kadyx pod lordem St. Vincent nasza flotta składa się teraz z 20 liniowych okrętów.

Jenetał Baraguey d'Hilliers obiecał, iż w 14 dniach do Anglii nazad powroci, jeżeli nie pozyska zamiany jednego lub więcej za siebie z Angielskich jeńców.

W Portsmouth będą spieszo 3 liniowe

okręty i 2 fregaty uzbrojone, które pod kommandą Sydney Smit do Lizbony lub na śródziemne morze popłynąć mają.

Z Jamayki przybyło już 50.000 f. szt. dobrowolney skłádki. — Przeznaczone do wschodnich Indyy 3 regimenta wsiadły już na okręty. Z przyładku dobrej nadziei idzie tam także jedna Szkocka brygada.

Trzy Holleaderskie okręty, powracające z Gröulandyi i jeden korsarski okręt, zostały od naszych fregat Astrea i Circe wzięte. — Admirał Duncan popłynął już z Jarmut pod brzegi Hollandyi.

Między dwiema batalionami artylleryi naszej w wschodnich Indyach pokazał się na końcu stycznia, z powodu żądania podwyższenia żołdu duch neposłuszeństwa. Hersztowie starali się, ale bezskutecznie, i drugie regimenta poruszyć. Maytkowie w Edlumbo także się zbuntowali. Rząd w Madras pozwolił nakoniec na wszystkie żądania artylleryistów; ale 40 hersztów aresztowano, którzy mają być sądeni.

Będący w Paryżu Amerykański poseł P. Gerry przybył do Portsmouth.

Wynalazł tu jeden człowiek machinę, za pomocą której 200 podków w jednej godzinie może być zrobionych. Drugi wynalazł sposob, iż statki bez pomocy koni mogą być po kanałach prowadzone.

Tutejsze towarzystwo ludzkości dało krolewiczowi Ernest medal, za przytoczenie się nie dano do uratowania człowieka życia, który go sobie chciał odiać.

Kilku Francuzkich emigrantów, którzy się jeszcze w Southampton znajdowali, otrzymali przez P. Wickham od Xięcia Portland pozwolenie bawienia tam daley.

Admirał Bridport donosi pod dniem 9 sierpnia, że kapitan fregaty Melpomene, Hamilton, zdobył Francuzką korwetę Avanturier od 12 armar i 79 maptkow przy Ab-rack nie daleko portu Corigiou.

Przeznaczone do wschodnich Indyy Duńskie okręty Zofia i Augusta zostały od naszego okrętu Madras zatrzymane i do Portsmut przyprowadzone.

Generał Washington, który jeżeliby do wojny z Francją przyszedł, czego się jednak niespodziewają, nad Amerykańską armią komendę odbierze, założy swoją główną kwaterę w Filadelfii, gdzie się teraz z swego wieyskiego udał mieszkania. — Liczbę Francuzkich korsarzy w zachodnich Indyach podają na 120.

W wielu miejscach zachodzą ieszcze wieież z tułającymi się kupami buntownikow w Irlandyi utarczki. W Hrabstwie Wicklow położony ich królewskie wojska 300 na placu. Artur, Oconor i Nelson są tajemnie od wyższej laby indagowani. Oliwer Bond żyje ieszcze i zapewne będzie miał życie ocalone. On ma przeszło 100,000 f 571. majątku i rzecz nie dopotęcia takie on sobie mógł korzyści odbiecycić, gdyby się było rewolucyi udało nowe systema zaprowadzić. Wodz buntownikow, Holt-Wicklow, okopał się w 500 buntownikow na górze przy Fenchelly. — Wyznaczeni teraz jest tajna kommissya do rozstrząsania papierow, znalezionych przy naczelnikach buntu, z których się porozumieanie ziednoczonych Irlandczykow z Francją pokazuje. Dzieliłi oni się na dwie strony, jedna z nich sądziła rzeczypospolitey z przyzwolonym posłuszeństwem, a druga chciała zupełne systema równości zaprowadzić. Je-

nerał Nugent kommanderujący w północney stronie Irlandyi, kazał ostatniego lipca ogłosić, że ustawa woyskowa w tym dystrykcie nstaie i cywilne urzędy znowu swoje odbywać będą władze. Newin wyznał w tajemnych badaniach, że liczba urządzonych iuż ziednoczonych Irlandczykow blisko 500,000 wynosiła.

Nitszey izbie parlamentu Irlandzkiego podał lord Caulfield od Pani Fitzgerald i żony straconego Harvey notę, w której upraszała aby mogły bydź względem billu konfiskującego ich mężow majątki, przez prokuratorow przed kratami słuchane.

Miasto Dublin podało margrabiemu Corawalis za przedsięwzięte przeciw buntownikom skuteczne środki adres podziękowania. — Irlandzkie papiery wyżej te raz stoją, niż przed rewolucją stały. — John Toler i Rychard Annesley są członkami tayney Dublińskiej rady mianowani.

Z Paryża d. 16. Sierpnia.

Do dnia dzisiejszego nie oznaymił rząd nic urzędownie o flocie Buonapartego. O wylądowaniu iego do Alexandryi, o czym nasze dzienniki oznaymiły, równie nic daley się niedowiedzieliśmy.

Jeden z tutejszych dziennikow, mówi na wiadomość, że lord St. Vincent 4. ieszcze liniowe okręty i i fregatę na szrodziemre morze od swojej wysłał flotty: " Nie potrzeba teraz Angielskiej flotty z szrodziemnego morza wypierać; owszem potrzeba ją tam zostawić, gdyż w przeciągu z miesięcy znajdzie grob swoy na tym morzu. "

Sławny poeta Laharpe, który iuż psalmy Dawida wierszem wytłomaczył, zatrudnia się teraz poetycznym tłumaczeniem całego pisma S.

Dyrektor Rewbell przejeżdżając do wod do Plombieres, był wszędzie od munitcy palności nanyroczyć się przyymowanv. — Grenadyerowie Arkolanscy, (którzy przy tym miejscu wslawili się) pomaszrowali także z Belgii nad Ren.

Angielska eskadra od 14 okrętów krąży wciąż około Hawr, ale ni i szcze przeciw temu miastu nie przedsięwzięta. Nieprzyjaciel dowiedziawszy się, że różne korpusa od Angielskiej armii nad Ren poszły, chce korzystać z tej okoliczności w napastowaniu naszych portów; ale omyli się w swoich zamiarach. Wszystkie wojska, bez których się wewnątrz obeysé można, maszerują już nad brzegi.

Gdy officjaliści poczt używali jeszcze przy taxowaniu listów dawnych wyrazów liwr, Seld &c. zamiast nowych nazwisk frank, centim, &c. wydał dyrektoriat wyraźny rozkaz, żeby nowego nazwiska monety używali.

Wczoraj miała rada 500 tajemną sesyą, na której postanowiono, że każdy reprezentant dla utrzymania sekretarza, na mieszkanie &c. 300 przeszło liwr: na miesiąc przydatku dostanie.

Przybył tu jenerał adiutant Beyer, którego jenerał Joubert do Rasztadt dla naradzenia się z Cesarскими ministrami był wysłał. Niewątpią tu, że główne zasady pokoju z Rzeszą w krótko ustanowione będą. — Rada starszych potwierdziła wymazanie Santhonax z listy emigrantów.

Francya wydawała dawniej co rok przeszło 20 mill. za konie do zbytku i dla wojska, z których połowa szła do Anglii, teraz ma być do założenia stad obmyślone sposoby i chcą do tego doprowadzić,

żeby jeszcze Francya za granicę przedawała konie.

Liczba Francuzów w Rzymie ma z będącym tam wojskiem 9 do 10,000 ludzi wynosić.

Z Wiednia przybył tu kurjer z ważnemi depeszami. — Emigrant Lecoq, który się publicznie zwielu morderstw szczycił i reprezentantowi Briod zaboystwem groził, jest aresztowany.

Xzę Medici, który od 3. lat w więzieniu w Neapolu siedział, nie chciał z niego wyysé jeżeli mu nie pozwolą poszukiwać sądownie swoich oskarżycieli.

Na tutejszych teatrach nie może być żadna sztuka grana, jeżeli w niej używane są tytuły i pan i pani, chyba żeby przedmiot sztuki tego wymagał.

W radzie 500 podał Bailleul różne względem skarbu projekta, a między innym proponował: Plantowanie i fabrykowanie tabaki we Francyi jest zupełnie wolne. W prowadzenie obcej tabaki zostaje zakazane, a przynajmniej od w prowadzenia tytoniu zostaje opłata 25 liw. od centnara, a na Francuzkich okrętach przywiezionego 20 liw. Bertrand proponował żeby na każdy fuat soli natorono, centim; lecz nie tak względem tej jak względem innych propozycy niepostanowiono.

Margrabia Manfredini nie wyjeżdżał wcale z Florencyi, nie żeby do Paryża miał iechać.

Stychać że Cysalpińska konstytucya ma być na wzor Rzymskiej zrobiona.

Przedwczorem odprawił, tu obywatel Garnerin, 10tą powietrzną podróż. Adiutant jenerała Maulin, obywatel Beauvais, puścił się z nim na powietrze, i wyszedłszy w górę spuścili z daszkiem kota

na doł, który bez żadnego szwanku na ziemię upadł. Podróż Garner n ma 3 dni trwać. O godzinie 8 w wieczor wyiechał z Paryża.

W Rouen w przytomności wielu przypatrywaczow odprawił obywatel Blanchard, w towarzystwie obywatela Pugh swoią 46tą powietrzną podróż. Przy Gurnay spuścili się na ziemię i we 2 godzinach ubiegli 15 miryametrow (16 mil.) Gdy Blanchard do najwyższej wysokości wyszedł, spuścił w koszu z daszkiem małego pieska, który szczęśliwie na ziemię upadł.

Obywatel Desorvel oznaymił tu, iż wynalazł sposób kierowania balonem.

Położenie terażniejsze Paryża jest takowe:

Politycy nasi nie mówią tylko o wojnie, próżniacy o zabawach, a anarchiści o całkowitey rzezy odmianie. Dobrzy ludzie pragną pokoju; młodzież proza nie wiele dba na wojskową konskrypcyą, ale się wszelako każe strzydź, a piękne kobiety niedbają tylko o frescati, lody i sorbety. W ogulności Paryż jest tak spokojny, jak nigdy ieszcze nie był.

Dziecko od 12 lat dało do reprezentowania na teatrze w Bordeaux kommedyą swey kompozycyi, pod tytułem: *Dobry wybor*. Kommedya dobrze przyjętą została; pytano się autora, i gdy się dowiedziało, że 12 lat miał, największemi go okryto oklaskami. Dziennik ieden mówi z tego powodu, iż człowiek w 12 roku nie jest więcey dzieckiem.

Z *Konstantynopola d. 25 Lipca.*

Równie nieprzewidziana jak nadzwyczajna okoliczność da poznać do jakiego punktu, publiczność, ministrowie zagranic-

zni i rząd w błąd wprowadzeni być mogli, względem wiadomości o wylądowaniu Francuzow do Alexandryi, która ieszcze raportem pewnego Turka w tym samym momencie z tamtąd uszłego potwierdzoną została.

Statek Cesarski, który d. 30 zeszłego miesiąca z Alexandryi wyszedł i wczoraj do naszego portu zawinął, przywoził urzędowe listy donoszące, że d. 28 czerwca eskadra Angielska, złożona z 7 liniowych okrętow, 7 fregat i iednego brygu pokazała się przed Alexandryyskim portem. Mieszkańcy mniemając, że to są Francuzi z pośpiechem rozbroili wszystkie kupieckie okręty i przeprowadzili z nich artyleryą na tamy broniące dwoch portow. Admiral Angielski pomimo zapewnienia przez banderę z wielką trudnością przyszedł do uśmierzenia ognia idącego z portow, i ten nieprędzey ustał, aż zaprzybiciem iednego brygu od eskadry, który uznano nakoniec za wystany dla kapitulowania. Pierwszym brygu tego było zamiarem, dowiedzieć się czyli miasto Alexandrya wchodzi w porozumienie i sprzyia planowi wylądowania Francuzow do Egiptu, i czyli ma jaką wiadomość o wyszłej z Tulonu flocie. Na punkt pierwszy odpowiedziano, iż mają przedsięwzięcie opierać się wszelkiemu wylądowaniu woysk Francuzkich; co do drugiego punktu, deputowani miasta nie mogli dać żadnego objaśnienia. Admiral Angielski nazajutrz puścił się na morze dla wyszukania nieprzyaciela. Dziennik podróżny kapitana Tureckiego dodaie, iż tęż samą eskadrę Angielską napotkał około wyspy Kandyi. Z raportu tego widzieć można, że pokazanie się eskadry

Angielskiej wziętej za nieprzyjacielską mogło utworzyć zawczesną wiadomość o skutecznym wylądowaniu przez Francuzów i że niedokładne i zawiślane opowiedzenie Turka przybyłego do Cypru mogło być przyczyną pomylenia daty. Jednakowoż nie można się jeszcze zupełnie przekonać, aby Francuzi nie mieli na dniu 8 lipca oparować Alexandryi. Znamość śródziemnego morza, wiatrow które tam w tej porze roku panują, i drog któremi obydwie eskadry udały się, łatwe przypuścić to może. Pokazuje się bowiem, że Anglicy żeglowali ciągle wzdłuż brzegów Barbaryi dla dostania się z Gibraltaru do Egiptu. Francuzi przeciwnie opuściwszy Maltę udali się za wiatrem północno wschodnim dla zapewnienia sobie wiatrow morza Adryatyckiego i od wysokości pierwszych wysp Weneckich zwrócili się ku Alexandryi. Zgądby poszło, że pierwsi żeglując około brzegów Barbaryi, Francuzi zaś idąc północą za wiatrem wiciącym od Golfu Weneckiego i Archipelagu, jedni od drugich nie mając jak o gradusow dwa oddaleni byli; że zaś Anglicy zawinęli dnia 28 czerwca do Alexandryi, łatwo i-st wyobrazić sobie, że okręty wojenne Francuzkie przymuszone konwociować blisko 500 żagli i mało mające wiatrow, pod ten czas daleko jeszcze były od Egiptu. Równie podobną jest rzeczą, że admirał Angielski, który chcąc się dostać do wyspy Rodu, nie mógł inną drogą żeglować tylko około brzegów Karamanii, nie miał żadney wiadomości o eskadrze Francuzkiej, od której on się tym bardziej oddalał, im bardziej też przybliżała się do Egiptu; tak dalece: że nie widzenie Francuzów w Alexandryi aż do dnia 30 czerwca, którego statek Ture-

cki przeznaczony do Konstantynopola wyszedł i który tak samą co Anglicy żeglował drogą, nie niszczy w żaden sposób podobieństwa, że Francuzi wylądowali na dniu 8 lipca.

Cokolwiek bądź, wiadomość ta nadzwyczajne w Konstantynopolu zrobiła zamieszanie. Obywatel Ruffo sprawujący interesy Rzeczypospolitej Francuzkiej kilka razy w czasie nocy wzywany był do W. Wezyra. Ministerium okazało zadowolającą czynność: członki rady zgromadzały się we dnie i w nocy. Dnia 16 odprawił się jenerał dywao u Porty, rozkazy, które następnie po nim wypadają, zapowiadają plan obszerny.

Dowiedniemy się w tym momencie, że obywatel Bruo sławny architekt Francuzki, który miał pod swoim dozorem arsenalowe roboty, wraz z bratem swoim nie dawno z Syuope przybyłym oddalony został.

Z Bruxelli d 16. Sierpnia.

Anglicy nie wylądowali na brzegi nasze iak rozumiano. Prawda jest, iż nieprzyjaciel znalazł się przed Ostendą z dosyć znaczną liczbą statków, pomiędzy któremi wiele jest Rosyjskich; ale przestał na strzelaniu do bateryi Ostendzkich, które mu przez tęgi odpowiadały ogień.

Jenerał Bonnard który po odejściu jenerała Championnet, kommande nie prawym skrzydłem armii Angielskiej, założył główną swoją kwatery w Bruges; wzmocił garnizony w Nieuport, Ostendzie i wielkie rozstawił posterunki w dół brzegów, a nadewszystko przy szluzach Slykens i Sax.

Zdaje się że prawdziwym było zamiarem Anglików wylądować do Zelandy

że ich usiłowania przeciw Ostendzie i Dunkierce fałszywy tylko miały oznaczać atak. Żadnych ieszcze z tamtej strony nie odebraliśmy wiadomości.

Garnizon nasz wzmocniony teraz zo stał częścią garnizonow z Antwerpii i Mechliny.

Z Włoch d. 14 Sierpnia.

W Cysalpińskiej Rzeczypospolitey trwa ieszcze wciąż zamieszanie. Propozowane odmiany w konstytucyi ktore Francuzkiemu Ambasadorowi obywatelowi Trouvé i członkom oszczędniczey komisji Sopransi, Aldini, Beccalossi, Villa, Alborgheti, Martinelli i Salembrini przypisują, poruszyły bardzo stronę demagogow. Codziennie wychodzą uszczypliwe pisma przeciw Francuzkiemu ambasadorowi i wspomnianym wyżej osobom. Ambasador Francuzki żalił się o to u dyrektoryatu Cysalpińskiego i wspomniane osoby wziął pod opiekę Francuzkiej Rzeczypospolitey.

Podług uczynionego w Rzeczypospolitey Liguryyskiej obrachunku znajduje się tam ieszcze 70 klasztorow, w ktorych 1742 mnichow i mniszek mieszka. Docho dy ich roczne wynoszą 348,000 liw.; ale rozumiają że i te wkrótce zniesione zostaną.

Rządca portu Liworneńskiego, jenerał Lavilette, wydał z rozkazu W. Xcia na nowo surowy rozkaz żeby się z miasta i całej prowincyi Liwornenskiej Francuzcy emigranci oddalili.

Do portu Liworneńskiego weszły d. 9, sierpnia 3 Neapolitańskie fregaty Aretusa, Cereta i Sirena ktore okrywały z zbożem kupiecką z Neapolu flotę. Drugi podobny transport leży w Porto Ferrajo, i jedna z tych fregat poszła dla przyprowadzenia go do Liworna. Z temi okrętami

weszło w 8 dniach więcej jak 80 okrętow do tego portu. Dnia 10 sierpnia przybyły tam 2 Ragusańskie okręty, ktore d. 18. czerwca z Alexandryi portu Egipskiego wyszły.

Krwawa klęska, którą Rzymscy Insurgenci przy Ferentino ponieśli, nie była dostateczną do uśmierzenia ich zapatu: zgromadzili się na nowo przy Forsino, wytrzymali odważnie atak Francuzow, bronili się aż do rozpaczy długoj, ale nakoniec i tu musieli przemocy ustąpić. Cofnęli się pótym do miasta, zamknęli bramy; Francuzi odbili ich i weszli z armatami do miasta. Insurgenci bronili się ieszcze po ulicach, na rynku i po domach; ale Francuzi w pień wszystkich cięli i domy te spalili. Insurgenci w Alatri opuścili miasto za zbliżeniem się Francuzow. W Veroli wyszedł na przeciwko nich biskup na czele deputacyi prosząc o darowanie za insur rakcją. W iednych tylko okolicach Terracina opierają się ieszcze insurgenci, gdzie w wielkiej zebrali się liczbie i wiele okrucieństwa na Francuzach i ich stronni kach popełnili; komendant nawet Francuzki w Terracina padł ofiarą ich zapalczy wości. Ze wszystkich stron pobici ścigali się do tego miasta, gdzie z iedney strony mieli Pontyneńskie bagna, a z drugiej przekopawszy grobel zalali okoliczne pola. Na gorze Terracina usypali nawet bareryą i w mieście się oszańcowali; lecz wszystkie te przygotowania nie były dostateczne, do zastąpienia ich od zapalczy wości woysk Francuzkich, gdyż podług listow z Rzymu pod d. 11. sierpnia zostali insurgenci w Terracina pobici, i wszystkie bagaże, broń i artylleryą utracili. Departament Circeo był zupełnie spokojny.

Wydana odezwa przez Francuzkiego

jenerała Macdonald nie mało się do uspokojenia insurrekcyi przyłożyła; oświadczył bowiem w niej, iż wszystkie miasta, które się w insurrekcyi znajdują, jeżeli natchmiast broni nie oddadzą, po wojskowemu traktowane będą, a znajdujące się w nich klasztory, opactwa i kapituły zniesione i dochody ich między ubogich i tych którzy z powodu swej wierności od nich ucierpieli, podzielone zostaną, tudzież iż tym co nawet broń nosili, jeżeli dowodzców swoich wskażą i wydadzą zapomniane im będzie i 50 piastrow nadgrody dostaną.

Krol Neapolitański z powodu wybuchłych tych niespokojności, wysłał na granice Rzym: woyska, z rozkazami odroczenia od jego granic tak uciekających insurgentów, jako też goniące ich woyska. — Poseł rzezypospolitey Cysalpińskiej, obywatel Martinego Colleoni, miał d. 30. lipca u Krola i Krolowej wstępłą audyencyą.

Z Hagi d. 21. Sierpnia.

Nowy dyrektoryat oznaymił przez odezwę swią Batawskiemu ludowi, że mieszkanie swoje założył w tak nazwanym pałacu Alten Hof, i jeneralnego sekretarza, obywatela Dasevgel, tymczasowo na jego urządzie utrzymał. Terazniejszych ministrow czyli agentow utrzymał także z ich sekretarzami przy ich wydziałach, i gdy 5 dyrektor przybędzie oznaymi zapewne o tym urzędownie, tak iż pośredniczy rząd, czyli tymczasowi dyrektorowie tym znowu są, ezym przed d. 12. czerwca byli. Nie wiadomo jeszcze kiedy 5 dyrektor obywatel Hettema ziedzie i czy wcale ziedzie, gdyż jako członek Fryzyi trybunału, upraszał ciała prawodawczego o uwolnienie go od tego urzędu. Pierwsza rada wyznaczyła kommisją do roztrząśnienia tego żądania.

Mianowany do Sztokolmu minister, obywatel Buys, pojechał już na miejsce swego przeznaczenia.

Gdy się wylądowanie Anglikow na brzegi Flandryi nie potwierdziło, trzeba się domyślać, że słyszana d. 15. kanonada pochodziła ze zwyczaju Angielskich flott.

Oczekiwany w Lizbonie wielki z Brazylji kenwoy od 70 okrętow przybył już w części, a reszta co dzień jest oczekiwana.

Z Brynu d. 1. Wrzesnia.

W liście z Zemlina pod d. 20. sierpnia odbieramy tę ważną wiadomość, że Pasman Oglu przyjął offiarowany mu od W. Sultana pokoy. W. Sultao daie wszystkim, którzy z tym bułownikiem trzymali, zupełne przebaczenie, jego zaś wynosi na baszę o trzech bończukach i Wezyrem baszą od Serwii aż do Nizza mianuje. Lecz Pasman Oglu wszystkich tych urzędow nie przyjął, i odpowiedział, iż on prostym ianeczarem chce zostawać, i dosyć się sędzi bydź nadgrodzonym, kiedy początkowe prawa, powaga i formalności ianeczarów, których on sprawy bronił, utrzymane zostały. Woyska W. Wezyra są teraz w wielkim poruszeniu, i iak zapewniają obracają swoy marsz do Grecyi, gdzie wielka rewolucya wybuchnąć miała. Pasman Oglu nie odstąpił jednak swoich związkow, co jest dowodem, że temu pokojowi nie bardzo wierzy, nie widząc ieszcze żadnych w tej mierze odmiań. — Urodzaje, podług tegoż listu, są w Banacie nader tego roku wielkie, i wiele już tam statkow poszło dla sprowadzenia do Zemlińa zboża, które końmi do Karlstadt na Sawie ciągnione będzie, a z tamąd do Wenecyi i Dalmacyi rozsiłane.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W E S R Z O D Ę D N I A 5 W R Z E N I A 1798.

Od C. K. Appellacyynego Trybunału pod dnem 1 sierpnia roku terażnieyszego, wyszło do wszystkich subordynowanych Magistratow i Opiekunow następujące rozporządzenie.

Na uczynione z strony tego C. K. Appellacyynego Trybunału naypokornieysze zapytanie, względem ostrożności przy pożyczaniu kapitałow małoletnich tutajskokrajowych, zachować się mającey, nastąpiło przez naywyższe dekreta nadworne pod dnem 11 maja i 6 lipca r. b. dalsze objaśnienie. Iż gdy pieniądze małoletnich u prywatnych lokowane byćz mają koniecznie na bezpieczeństwo prawem opisane, i już przez okolnik C. K. upełnomocnionej zachodnio Gallicyyskiew nadwornej komisyi, pod dnem 9 grudnia roku 1796 w Gallicyi zachodniey publikowane, baczność mieć należy. A zatym gdyby dla trwałego jeszcze, publicznych Księg ziemianskich i grodzkich dawnieyszego urzędzenia, prawne bezpieczeństwo *Hypotheca* z pewnością docieczone i od pożyczającego dowiedzione byćz niemogło, w tym przypadku znajdujące się gotowe pieniądze małoletnich, aż do zupełnego Tabulli w prowadzenia w dług przepisu okolnika pod dnem 9 grudnia 1796 albo na publicznym funduszu umieszczone, albo za też pieniądze małoletnich obligacye publiczne na zysk małoletnich skopione byćz mają. Żądane zaś pożyczenie prywatnym odmowie należy.

Co się zaś dotyczy pieniędzy, już przed prawem u prywatnych umieszczonych, te u nich soląd zostają się mają, dopoki lub dla opieszatości wptaczeniu prowizyy, albo dla nowo okazującego się niebezpieczeństwa podniesienia onychże domagaćby się nie przychodziło. W ten czas z takowemi podniesionemi pieniędzmi małoletnich, według wyższego przepisu postąpić się ma.

Z Rasztaht d. 16. Sierpnia.

Stosownie do zapadłego wyroku na sefsyi dnia 14. baron Albini minister Moquacki tegoż samego dnia udał się do mi

nistra pełnomocnego Cesarzkiego z żądaniem udzielenia legacyi Francuzkiew postanowienia deputacyi Rzeszy ściągającego się do artykułu 3. ich noty. Minister peł-

agnacny Cesarzski oświadczył, iż nie może się przysilić do żądania deputacyi, ani żadnego dalszego urzędowego względem tego przedmiotu ministrom Francuzkim czynić oświadczenia, dodając, że wyroki deputacyi w ten czas tylko ważność swoją mają, gdy sankcją tego są upoważnione.

Na wczorayszey deputacyi sefysi minister dyrektoryalny zdał sprawę z poselstwa swego do ministra pełnomocnego Cesarzkiego. Postanowiono, że baron Albini powtórnie uda się do hrabiego Metternich dla przełożenia mu nieodbitey konieczności udzielenia ministrom Francuzkim wyroku deputacyi względem artykułu 3ciego, chociażby nawet hrabia Metternich spóźnić nadanie mu sankcyi uznał za rzecz potrzebną.

Po sefysi minister dyrektoryalny znowu się udał do hrabiego Metternich, który zezwolił na zaproszenie ministrów Francuzkich na konferencyą nazajutrz. Baron Albini tego samego jeszcze wieczoru uwiadomił członki deputacyi o zezwoleniu ministra Cesarzkiego.

Konferencya w rzeczy samey odprawiła się. Minister pełnomocny Cesarzski nie oddał ministrom Francuzkim konkluzum iakie na sefysi dnia 7 zastało, ale im tylko słownie i to w sposobie nie urzędowym oświadczył, co deputacya postanowiła względem artykułu 3ciego. Legacya Francuzka nie uznała iak mówią, tego nie urzędowego oświadczenia za dostateczne. Deputacya Rzeszy dnia jutrzejszego ma odprawić sefysą dla naradzenia się względem tego przedmiotu.

W Nocie przesłanej pod dnem 10. t. m. przez ministra pełnomocnego Cesarzkiego ministrom Francuzkim artykuł 3 ćcia-

gający się do miejsc uzbroionych na prawym brzegu Renu, inaczej jest podany, niżeli był w konkluzum deputacyi Rzeszy, któreśny donieśli. Powiedziano tam, iż ostrzeżę się niezwłoczne wytłomaczenie się względem przedmiotów artykułem 3cimi noty Francuzkiej obietych, podobnież iak względem wyspy Sgo. Piotra wspomnianej wartykule drugim (Poznanie tey różnicy stało się nadewszystko potrzebne, dla zrozumienia tey części noty Francuzkiej, gdzie wspomniano artykuł 3ci, tudzież wyroku na sefysi deputacyi dnia 14 zapadłego.)

Deputacya prywatna Trewirska podała bardzo ważną notę tyczącą się podatku celnego.

Obywatel Grasveld przybył tu w charakterze pierwszego ministra pełnomocnego rzpltey Batawskiej, a obywatel Busch zostanie tu w charakterze drugiego pełnomocnika.

Na wczorayszey swojej sefysi deputacya Rzeszy postanowiła konkluzum, którego takowa jest osnowa:

"Deputacya Rzeszy dowiedziawszy się przez sotę od komisji Cesarzkiej ministrowi dyrektoryalnemu pod dnem 16 podaną o treści konferencyi nadniu 15 między ministrem pełnomocnym Cesarzskim i legacyą Francuzką odprawionej, i gdy z niey pokazuje się, że ministrowie Francuzcy żądają koniecznie formalney odpowiedzi na notę ich pod dnem 26 Thermidora (13 Sierpnia) i że oczekują tey odpowiedzi, deputacya mniema, że na zwyż rzeczoną notę odpowiedzieć powinna.

"Deputacya Rzeszy z ukontentowaniem znalazła w ostatney ministrow Francuzkich pod dnem 26 Thermidor (13 Sier-

pnia) nocie, nowe zapewnienia statecznej skłonności rządu do przyspieszenia pokoju, równie iak wyrazy ufności w uczuciach podobnie spokojnych deputacyi Rzeszy; ale razem uważała z żalem, iż złe zrozumienie stało się przyczyną mylnego tłumaczenia, iakoby deputacya w odpowiedzi swojej opuściła najważniejszy artykuł noty pod dniem 1 Thermidor (19 Lipca) Deputacya Rzeszy przekonana zawsze o wynikającej korzyści z negocyacyi na piśmie, gdy wszystkie iey punkta są razem, a nie cząstkowo roztrząsane, nie zaniedbała odpowiedzieć na artykuł 3ci noty dnia 1 Thermidor (19 lipca) o który tu najistotniej rzecz idzie, równie iak i na to co w artykule 2gim względem wyspy S. Piotra rzeczono. (Tu następuje artykuł 3 konklu-

sum deputacyi Rzeszy pod dniem 7 sierpnia.)

” Gdy zaś minister pełnomocny Cesarski osrzegł sobie uczynić niezwłoczne oświadczenie względem wyroku o artykuł 3cim, deputacyi Rzeszy nic więcej nie pozostało iak donieść o takowym rzeczy stanie, przydając zapewnienie, że i nadal nic nie opuści co tylko w mocy iey będzie do przyspieszenia negocyacyi.

” Deputacya Rzeszy doprasza się iak nayusilniej kommissyi Cesarskiej, aby odpowiedź ninieyszą iak, iest zwyczaj, iak nayprędzey udzieliła legacyi Francuzkiej przez notę. „

Z Berlina d. 28. Sierpnia.

Minister stanu i Gabinetu baron Hardenberg wyjechał do Anszpach.

D O N I E S I E N I A.

Dnia 6 listopada r. t. C. Krol: Radłowska kameralnych dobr prefektura w C. K. Tarnowskiej cyrkularney kancellaryi, Prebendę S. Kantego do kanonii należąca, w Tarnowie położoną, z należąca, do tey snopową dziesięciną z Wiewiorki, i kamienicą, przez publiczną licytacją na trzy po sobie na stępujące lata (naywięcey ofiarującemu w arendę wypuści.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania ceną wynosi:

Z Prebendy do kanonii należącej. 55 zł: Ryń:
Za dziesięcinę wytyczną. 25
Kamienicę murowaną w Tarnowie. 67

Do licytacyi dążący powinni wyżej wspomnionego dnia o godzinie 9 z rana w C. K. Cyrkularney Tarnowskiej kancellaryi zaopatrzeni dziesięć procentowym zastawem (vadium) zaaydować się, gdzie im arendy kondycye ogłoszone zostaną.

Z Urzędu C. K. Dyrekcji kameralnych dobr. W Niepełnomnicach dnia 28 Augusti 1798.

Postel, dyr: Niep:

Komornik sądowy Krakowski ninieyszym obwieszcza, iż rzeczy nieruchomych iako to: bielizny stołowej, fajansów, porcellany, cyny, miedzi i innych licytacya za gotowe pieniądze więcey dającemu na dniu 15 września roku bieżącego 1798 w dworcu J.W. Chwaliboga na Kaźmierzu odbywać się będzie, kto chce co z nadmienionych rzeczy nabyć, w dniu oznaczonym i miejscu ma się zaaydować. Dat w Krakowie dnia 24 Sierpnia 1798. roku.

Andrzej Rottermund komornik sądowy Krak.

U Jozefa Jerzego Traublera wyszedł kalendarz na rok przyszły 1799 pod tytułem: Posłaniec z Galicyi Zachodniej, zawierający wywód dostateczny o koniach, inne materje zabawne. Cena tego kalendarza jest różna według oprawy.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznajmiają Edyktem niniejszym Xiężney Karolinie de Nafsau Siegen: że Wielebny Michał Sołtyk Dziekan Katedry Krakowskiej u tychże sądow o wypłacenie summy 4041 zł. pol. wraz z prowizją, żalobę na nie podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie ona została, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iey Xiężney tutejszego patrona P. Wolickiego, z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowily, z którym Proceśs podług ordynacyi sądowey zacznie się i ukończony będzie; przeto ona tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sama się stawiła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesniej przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osądzi. W przeciwnym razie wypadki niedogodne z zaniehdania wyniknąć mogące sama sobie przypisać winna będzie. Tak bowiem C. K. prawa nakazują.

Z Rady C. K. Sądow szła: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 14 sierpnia 1798. roku.

Pod niebytność Jasnie Wielmożnego Prezelsa
Franciszek Borgiasz Piekarski.
Kraufs.
W. Roskoschny.

Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krak: zachodney Galicyi oznajmiają edyktem Panu Felixowi Swidzińskiemu, że Pan Adam Rakowski w dobrach Muin cyrkule Radomskim zostający utychże C. K. sądow o wyznaczenie ekucyi na dochody dobr Rzeszowa a to dla zaspokoienia summy 500 czer: zł. z prowizją, żalobę na niego podał, i o pomoc sądow, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Lecz gdy sądy te niemając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemu patrona tutejszego Karola Kreyczyka z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proceśs podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; przeto on Edyktem niniejszym tym końcem się upomina, ażeby w czasie przyzwolonym sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesniej przestał, albo nakoniec innego sobie obrał patrona, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu, tych środków prawa używał, które do swej obrony za nayskuteczniejsze osądzi, ile że w przeciwnym razie, podług praw przepisu, wszelką niedogodność z zaniehdania wyniknąć mogącą sam sobie przypisać winien będzie.

Jozef de Nikorowicz.
Jos: Nob. a Cronenfels.
Jan Morak,

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 6 sierpnia 1798 roku.

Elsner.